

ואשריו אם יהיה בקי ולכוין בהם על דרך הסוד במקלת הכינויים המורגלים
 בספר הזוהר כשלומדס ואף גם זאת סגולה נפלאה היא לכוין בעת
 קריאתו בהם בפסוקים שהם מתחילין בלותיות משמו ומסויימים בלחשיות משמו.
 ועכ"פ יהא זכיר מאד שלא להפסיק בהם כי הקורא אותם כהונן וכסורה ולא
 יפסיק בהם בורה מלאך אחד סניגור להלין בעדו ולכפר עליו :

אחר גומרו כל החמשה ספרים יאמר התפלה שכתוב בשערי ציון :
 ואח"כ ילמוד מס' יומא ססידר בה רבינו הקדוש ח' פרקים בסוד אם לזינה אם
 הבנים המכפרת על הבנים כהיום הזה שהוא ספירה שמינית ממטה למעלה כנודע :

מסכת יומא

פרק א שבעת ימים קודם יום הכפורים מפרישין בהן גדול מביתו
 ללשבת פלהדין ומתקנין לו בהן אחר החתיו שמה
 יארע בו פסול רבי יהודה אומר אף אשה אחרת מתקנין לו .
 שמה תמות אשתו שנאמר ונפר בערו ובעד בירתו בירתו זו
 אשתו אמרו לו אם בן אין להבך סוף : ב כל שבעת הימים הוא
 זרק את הדם ומקטיר את הקטורה ומטיב את הנרות ומקריב
 את הראש ואת הרגל ושאר כל הימים אם רצה להקריב מקריב .
 שבהן גדול מקריב חלק בראש ונוטל חלק בראש : ג מסרו לו
 זקנים מוקני בית דין וקורין לפניו בסדר היום ואומרים לו אישי
 בהן גדול קרא אתה בפיה שמה שכתת או שמה לא למדת .
 ערב יום הכפורים שחרית מעמידין אותו בשער המזרח ומעבירין
 לפניו פרים ואילים וכבשים כדי שיהא מביר ורגיל בעבודה :
 ד כל שבעת הימים לא היו מונעין מפניו מאכל ומשתה ערב
 יום הכפורים עם השיבה לא היו מניחים אותו לאכול הרבה .
 מפני שהמאכל מביא את השינה : ה מסרורו זקני בית דין
 לזקני כהונה והעלוהו לעליית בית אבטינם והשביעוהו ונפטרו
 והקבו להם ואומרים לו אישי בהן גדול אנו שלוחי בית דין .
 ואתה שלוחינו ושלית בית דין משביעין אנו עליך במי ששכן
 את שמו בבית הזה שלא תשנה דבר מכל מה שאמרנו לך .
 היא פורש ובוכה והן פורשים ובוכים : ו אם היה חכם דורש
 ואם לאו תלמידו תכמים דורשין לפניו אם רגיל לקרות קורא .
 ואם לאו קורין לפניו ובמה קורין לפניו באיוב ובעזרא ובדברי
 הימים זכריה בן קבוטל אומר פעמים הרבה קריתי לפניו
 בדניאל : ז בקש להתנמנם פרחי כהונה מבין לפניו באצבע

צָרָה • וְאוֹמְרִים לוֹ אִישׁי כֹּהֵן גָּדוֹל • עֲמוּד וְחָפֵן אַחַת עַל הַרְצָפָה •
וּמַעְסִיקִין אוֹתוֹ עַד שְׁנֵיעַ זְמַן הַשְּׁחִיטָה : ח בְּכָל יוֹם תּוֹחֲמִין אֶת
הַמּוֹזֵבִים בְּקִרְיַת הַגִּבּוֹר • אוֹ סְמוּךְ לוֹ • בֵּין לְפָנָיו בֵּין לְאַחֲרָיו • וּבְיוֹם
הַכְּפוּרִים מַחְצוֹת • וּבְרִגְלִים מֵאֲשֵׁמֹרֶת הַרְאֲשׁוֹנָה • וְלֹא הַתָּרָה
קִרְיַת הַגִּבּוֹר מִנֶּעֱת • עַד שֶׁהֵיְתָה עוֹרָה מְלֵאָה מִיִּשְׂרָאֵל :

פֶּרֶק ב בְּרֵאשׁוֹנָה כָּל מִי שְׁרוּצָה לְתָרוּם אֶת הַמּוֹזֵבִים תּוֹרֵם •
וּבְזִמְנֵן שֶׁהֵן מְרַבִּין רִצִּין וְעוֹלִין בְּכַבֵּשׁ • וְכָל הַקּוֹדֵם אֶת
חֲבֵרוֹ לְתוֹךְ אַרְבַּע אַמּוֹת זָבָה • אִם הָיוּ שְׁנַיִם שׁוּיִן • תִּמְמוּנָה
אוֹמֵר לָהֶן הַצְּבִיעוּ • וּמָה הֵן מוֹצִיאִין אַחַת אוֹ שְׁתֵּים • וְאִין מוֹצִיאִין
הַגּוֹרֵל בְּמִקְדָּשׁ : ב מַעֲשֵׂה שְׁהָיוּ שְׁנַיִם שׁוּיִן • וְרִצִּין וְעוֹלִין בְּכַבֵּשׁ •
וְדַחֵף אַחַר מֵהֵן אֶת חֲבֵרוֹ • וְנִפְלַ וְנִשְׁבְּרָה רִגְלוֹ • וּכְיוֹן שֶׁרְאוּ בֵּית
דִּין שְׂפָאִים לִירֵי סַבָּנָה הִתְקִינוּ שֶׁלֹּא יְהוּ תוֹרְמִין אֶת הַמּוֹזֵבִים אֶלֶּא
בְּפִים • אַרְבַּעַת פִּיסוֹת הָיוּ שָׁם וְזֶה פִּיס הַרְאֲשׁוֹן : ג הַפִּיס הַשֵּׁנִי •
מִי שׁוּחַט • מִי זוֹרֵק • מִי מְרִישׁן מוֹזֵבִים הַפְּנִימִי • וּמִי מְרִישׁן אֶת
הַמְּנוּרָה • וּמִי מַעֲלָה אַבְרִים לְכַבֵּשׁ • הָרֵאשׁ וְהַרְגֵּל • וְשְׁתֵּי הַיָּדַיִם •
הָעוֹקֵץ וְהַרְגֵּל • הַחֹזֶה וְהַגֵּרָה • וְשְׁתֵּי הַדְּפָנוֹת • וְהַקְּרָבִים וְהַסִּלְתָּ •
וְהַחֲבִיתִין וְהַיִּין • שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר כְּהֻנִּים זוֹכִים בּוֹ • אָמַר בֶּן עֲזַאי לְפָנָי
רַבִּי עֲקִיבָא מְשׁוּם רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ דִּרְךְ הַלּוּכוֹ הָיָה קָרֵב : ד הַפִּיס
הַשְּׁלִישִׁי • חֲדָשִׁים לְקַטּוֹרֶת בּוֹאוֹ וְהַפִּיסוֹ • וְהַרְבִּיעִי חֲדָשִׁים עִם
יְשָׁנִים • מִי מַעֲלָה אַבְרִים מִן הַכַּבֵּשׁ לְמִזְבֵּחַ : ה תָּמִיד קָרֵב
בְּתִשְׁעָה • בְּעֶשְׂרָה • בְּאַחַד עֶשֶׂר • בְּשָׁנַיִם עֶשֶׂר • לֹא פָחוּרָה וְלֹא
זוֹתֵר • כִּיצַר • הוּא עֲצֵמוֹ בְּתִשְׁעָה • כְּהֵן בְּיַד אַחַד צְלוּחִית שֶׁל מַיִם
הָרִי כְּאֵן עֶשְׂרָה • בֵּין הָעַרְבִים בְּאַחַד עֶשֶׂר • הוּא עֲצֵמוֹ בְּתִשְׁעָה
וְשָׁנַיִם בְּיָדָם שְׁנֵי גִזְרֵי עֲצִים • בְּשֶׁבֶת בְּאַחַד עֶשֶׂר • הוּא עֲצֵמוֹ
בְּתִשְׁעָה • וְשָׁנַיִם בְּיָדָם שְׁנֵי בּוֹיְכֵי לְבוֹנָה שֶׁל לֶחֶם הַפָּנִים • וּבְשֶׁבֶת
שְׁבִתוֹךְ הֵחָן בְּיַד אַחַד צְלוּחִית שֶׁל מַיִם : ו אֵיל קָרֵב בְּאַחַד עֶשֶׂר •
הַכַּבֵּשׁ בְּתִמְשָׁה • הַקְּרָבִים וְהַסִּלְתָּ וְהַיִּין בְּשָׁנַיִם שָׁנַיִם : ז פֶּר קָרֵב
בְּעֶשְׂרִים וְאַרְבַּעַת • הָרֵאשׁ וְהַרְגֵּל • הָרֵאשׁ בְּאַחַד • וְהַרְגֵּל בְּשָׁנַיִם •
הָעוֹקֵץ וְהַרְגֵּל • הָעוֹקֵץ בְּשָׁנַיִם • וְהַרְגֵּל בְּשָׁנַיִם • הַחֹזֶה וְהַגֵּרָה •
הַחֹזֶה בְּאַחַד • וְהַגֵּרָה בְּשֹׁלֶשָׁה • שְׁתֵּי יָדַיִם בְּשָׁנַיִם • וְשְׁתֵּי דְפָנוֹת
בְּשָׁנַיִם • הַקְּרָבִים וְהַסִּלְתָּ וְהַיִּין בְּשֹׁלֶשָׁה שְׁלֹשָׁה • בְּמֵרָה רַבָּרִים
אַמּוּרִים בְּקָרְבָנוֹת צְבוּר • אֲבָל בְּקָרְבָנוֹת הַיָּחִיד • אִם רָצָה לְהַקְרִיב
מִקְרִיב • הַפִּשְׁטָן וְנִתְחַן שֶׁל אֵלוֹ וְאֵלוֹ שׁוּיִן :

פרק ג אָמַר לָהֶם הַמּוֹנֵה • צְאוּ וּרְאוּ אִם הִגִּיעַ זְמַן הַשְּׁחִיטָה •
 אִם הִגִּיעַ • הִרְוָאָה אוֹמֵר בְּרִקְאֵי • מִתְתִּיא בֶן שְׁמוּאֵל אוֹמֵר
 הָאִיר פָּנֵי כָל הַמִּזְרַח עַד שְׂבַחְכְּרוֹן • וְהוּא אוֹמֵר הֵן ב וְלָמַד
 הוֹצֵרְכוּ לְכַךְ שִׁפְעָם אַחַת עָלָה מְאוֹר הַלְבָנָה • וְדַמוֹ שֶׁהָאִיר
 הַמִּזְרַח וְשִׁחַטוּ אֶת הַתְּמִיד וְהוֹצִיאוּהוּ לְבֵית הַשְּׂרִיפָה • הוֹרִידוּ
 כִּהֵן גְּדוּל לְבֵית הַטְּבִילָה • זֶה הַכָּלל הָיָה בַּמִּקְדָּשׁ • כָּל הַמִּיֻּסָּד
 אֶת רַגְלָיו טָעוֹן טְבִילָה • וְכָל הַפְּטוּר מִיָּם טָעוֹן קְדוּשׁ יָדַיִם
 וְרַגְלָיִם • ג אֵין אָדָם גִּבְנָם לַעֲזָרָה לַעֲבוּדָה אֲפִירֵי טְהוֹר עַד
 שִׁיטְבוּל • הַמֵּשׁ טְבִירוֹת וְעֲשָׂרָה קְדוּשִׁין • מוֹבֵל כִּהֵן גְּדוּל וּמִקְדָּשׁ
 בּוֹ בַיּוֹם • וּכְכֵן בַּקֹּדֶשׁ עַל בֵּית הַפְּרוּחַ • חוּץ מִזוֹ בְּבִבְרִי • ד פִּרְשׁוּ
 סְדִין שֶׁל בּוּץ בִּינוֹ לְבֵין הָעַם • פֶּשֶׁט יָרֵד וְטָבֵל • וְעָלָה וְנִסְתַּפַּג •
 הִבִּיאוּ לוֹ בְּגָדֵי זָהָב וְלִבְשׁ • וְקִדְּשׁ יָדָיו וְרַגְלָיו • הִבִּיאוּ לוֹ אֶת
 הַתְּמִיד • קִרְצוּ • וּמִירַק אַחַר שְׁחִיטָה עַל יָדוֹ • קָבַל אֶת הַדָּם
 וְיָרְקוּ • גִּבְנָם לְהַקְטִיר קְטוֹרֶת שֶׁל שֶׁתֵּר • וְלָהֵטִיב אֶת הַנְּרוֹת •
 וְלְהַקְרִיב אֶת הָרֵאֵשׁ • וְאֶת הָאֲבָרִים • וְאֶת הַחֲבִיתִין • וְאֶת חֲוִין •
 ה קְטוֹרֶת שֶׁל שֶׁחַר הָיְתָה קְרִיבָה בֵּין דָּם לְאֲבָרִים • שֶׁל בֵּין
 הָעֲרָבִים • בֵּין אֲבָרִים לְנִסְכִּים • אִם הָיָה כִּהֵן גְּדוּל זָקֵן אוֹ אִיִּסְטָנִים •
 מִחֲמִין לוֹ חֲמִין וּמִטְּוִילִין לְתוֹךְ הַצּוּנָן כְּרִי שֶׁתִּפּוֹג צִנְתָּן • ו הִבִּיאוּהוּ
 לְבֵית הַפְּרוּחַ וּבִקְדָּשׁ הָיְתָה • פִּרְשׁוּ סְדִין שֶׁל בּוּץ בִּינוֹ לְבֵין הָעַם
 קִדְּשׁ יָדָיו וְרַגְלָיו וּפֶשֶׁט • רַבִּי מְאִיר אוֹמֵר • פֶּשֶׁט קִדְּשׁ יָדָיו וְרַגְלָיו
 יָרֵד וְטָבֵל • עָלָה וְנִסְתַּפַּג • הִבִּיאוּ לוֹ בְּגָדֵי לְבָן • לְבִשׁ וְקִדְּשׁ יָדָיו
 וְרַגְלָיו • ז בַּשֶּׁחַר הָיָה לִזְבֵּשׁ פְּלוּסִין שֶׁל שְׁנַיִם עֲשָׂר מְנָה וּבֵין
 הָעֲרָבִים הַגְּדוּלִין שֶׁל שְׁמוֹנֵה מֵאוֹת זֶוּוּ רַבִּי רַבִּי מְאִיר • וְחֲכָמִים
 אוֹמְרִים • בַּשֶּׁחַר הָיָה לִזְבֵּשׁ שֶׁל שְׁמוֹנֵה עֲשָׂר מְנָה • וּבֵין הָעֲרָבִים
 שֶׁל שְׁנַיִם עֲשָׂר מְנָה • הַכֹּל שְׁלֹשִׁים מְנָה • אֵלוֹ מִשָּׁל צְבוּר וְאִם
 רָצָה לְהוֹסִיף מוֹסִיף מִשְׁרוֹ • ח בָּא לוֹ אֶצֶר פָּרוּ • וּפְרוּ הָיָה
 עוֹמֵד בֵּין הָאוֹלָם וּלְמִזְבֵּחַ • רֵאשׁוֹ לְדָרוֹם • וּפָנָיו לְמַעְרָב • יִתְבַּהֵן
 עוֹמֵד בַּמִּזְרַח וּפָנָיו לְמַעְרָב • וְסוּמְךְ שְׁתֵּי יָרְדֵי עֲרִיוֹ וּמִתְוַדָּה • וּכְךָ
 הָיָה אוֹמֵר • אָנָּה הַשֵּׁם • עוֹיְתֵי פִשְׁעֵתִי חָטָאתִי לְפָנֶיךָ אָנִי וּבֵיתִי •
 אָנָּה בִשְׁם כִּפֹּר נָא לַעֲוֹנוֹת וּלְפִשְׁעֵים וּלְחַטָּאִים שְׁעוֹיְתִי וְשִׁפְשַׁעֲתִי
 וְשִׁחַטָּאתִי לְפָנֶיךָ אָנִי וּבֵיתִי • נִכְתוּב בְּתוֹרַת מִשְׁרָה עֲבָדְךָ • כִּי
 בַיּוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם וְנֹמֵר • יִתֵּן עֲוֹנֵינוֹ אַחֲרָיו • כְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד
 מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעַד • ט בָּא לְמִזְרַח הָעֲזָרָה לְצִפּוֹן הַמִּזְבֵּחַ הַסָּדֵי

מימינו וראש בית אב משמאלו ושם שני שעירים וקלפי היתה
שם ובה שני גזרות של אשכרוז היו ועשאן בן זמלא של
זהב והיו מזכירין אותו לשבת : בן קטין עשה שנים עשר קד
לכבוד שלא היו לו אלא שנים ואף הוא עשה מוכני לכבוד
שלא יהיו מימיו נפסלין בליגרה מונבו המלך עשה בר ידור
הכלים של יום הכפורים של זהב הילני אפו עשתה נברשת
של זהב על פתחו של היכל ואף היא עשתה טבלא של זהב
שפרשת סוטה בתובה עליה נקנוד געשו נסים לדלתותיו והיו
מזכירין אותו לשבת : יא ואלו לנגאי של בית גרמו לא רצו
ללמד על מעשה קחם הפנים של בית אבטינס לא רצו ללמד
על מעשה הקטורת הגרום בן לוי היה יודע פרק בשיר ולא
רצה ללמד בן קמצר לא רצה ללמד על מעשה הכתב ער
הראשונים נאמר זכר צדיק לברכה וער ארו נאמר ושם רשעים
ירקב :

פרק ד טרף בקלפי והעלה שני גזרות אחד כרותב עליו
לשם ואחד כהוב עליו לעזאזל הסגן מימינו וראש בית
אב בשמאלו אם של שם עלה בימינו הסגן אומר לו אישי כהן
גדול הנבה ימינך ואם של שם עלה משמאלו ראש בית אב
אומר לו אישי כהן גדול הנבה שמאלך נתנם על שני השעירים
ואמר ליהוה חטאת רבי ישמעאל אומר לא הורה צדיק לומר
חטאת אלא ליהוה והן עניני אחריו ברוך שם כבוד מלכותו
לעולם ועד : ב קשר לשון של זהרית בראש שעיר המשתבח
והעמידו כנגד בית שלוחו ולנשחט כנגד בית שחיטתו בא לו
אצל פרו שניה וסומך שתי ידיו עליו ומתנבא וברך היתה אומר
אנא השם עויתי פשעתי חטאתי לפניך אני וביתי ובני אהרן עם
קרושיך אנא בשם כפר נא לעונות ולפשעים ולחטאים שעויתי
ושפשעתי ושחטאתי לפניך אני וביתי ובני אהרן עם קרושיך
בכתוב בתורת משה עבדך כי ביום חור יכפר עליכם לטהר
אתכם מכר חטאתיכם לפני יהוה הטהרו והם עניני אחריו ברוך
שם כבוד מלכותו לעולם ועד : ג שחטו וקבל במזרק את דמו
ונתנו למי שהיא ממרס בו על הרובד הרביעי שפתיכל פדי
שלא יקרוש נטל את המחמה ועלה לראש המזבח ופנה נתלים
אילך ואילך וחותרה מן המעבלות הפנימיות ויבד והניחה על
הרובד

הרובד הרביעי שבְּעוֹרָה : ד בכל יום הָיָה חוֹתֵה בְּשֵׁל כָּסֶף .
 וּמְעָרָה בְּתוֹךְ שֵׁל זָהָב . וְהַיּוֹם חוֹתֵה בְּשֵׁל זָהָב . וְכֹה הָיָה מְכַנִּים .
 בְּכָל יוֹם חוֹתֵה בְּשֵׁל אַרְבָּעָה קַבִּין וּמְעָרָה בְּתוֹךְ שֵׁל שְׁלֹשָׁה קַבִּין .
 וְהַיּוֹם חוֹתֵה בְּשֵׁל שְׁלֹשָׁה קַבִּין . וְכֹה הָיָה מְכַנִּים . רַבִּי יוֹסִי אָמַר
 בְּכָל יוֹם חוֹתֵה בְּשֵׁל סָאָה . וּמְעָרָה בְּתוֹךְ שֵׁל שְׁלֹשָׁה קַבִּין . וְהַיּוֹם
 חוֹתֵה בְּשֵׁל שְׁלֹשָׁה קַבִּין . וְכֹה הָיָה מְכַנִּים . בְּכָל יוֹם הָיְתָה כְּבֻדָּה
 וְהַיּוֹם קָדָה . בְּכָל יוֹם הָיְתָה יָדָה קְצָרָה וְהַיּוֹם אֲרוּכָה . בְּכָל יוֹם
 הָיָה זְהָבָה יְרוֹק וְהַיּוֹם אָרוֹם . הַכְּרִי רַבִּי מְנַחֵם . בְּכָל יוֹם מְקַרִּיב
 פָּרֶס בְּשַׁחֲרִית וּפָרֶס בֵּין הָעֶרְבִים וְהַיּוֹם מוֹסִיף מְלֵא חֲפָנָיו . בְּכָל
 יוֹם הָיְתָה דְּקָה וְהַיּוֹם דְּקָה מִן הַדְּקָה : ה בְּכָל יוֹם כְּהֵנִים עוֹלִין
 בְּמוֹרָחוֹ שֵׁל כֶּבֶשׂ וַיִּזְרְדִים בְּמַעְרְבוֹ וְהַיּוֹם (כֹּה גְדוֹל) עוֹלָה
 בְּאַמְצַע וַיִּזְרַד בְּאַמְצַע . רַבִּי יְהוּדָה אָמַר לְעוֹקֵם כֹּהֵן גְּדוֹל עוֹלָה
 בְּאַמְצַע וַיִּזְרַד בְּאַמְצַע . בְּכָל יוֹם כֹּהֵן גְּדוֹל מְקַדֵּשׁ יָדָיו וַיִּנְגְּלוּ מִן
 הַכִּיּוֹר וְהַיּוֹם מִן הַקְּתוֹן שֵׁל זָהָב . רַבִּי יְהוּדָה אָמַר לְעוֹלָם כֹּהֵן
 גְּדוֹל מְקַדֵּשׁ יָדָיו וְיִבְגְּלוּ מִן הַקְּתוֹן שֵׁל זָהָב : ו בְּכָל יוֹם הָיוּ שָׁם
 אַרְבַּע מַעְרְכוֹת וְהַיּוֹם חָמֵשׁ . הַכְּרִי רַבִּי מֵאִיר . רַבִּי יוֹסִי אָמַר
 בְּכָל יוֹם שְׁלֹשׁ וְהַיּוֹם אַרְבַּע . רַבִּי יְהוּדָה אָמַר בְּכָל יוֹם שְׁתַּיִם
 וְהַיּוֹם שֵׁלשׁ :

פ ר ק ה הוֹצִיאוּ לוֹ אֶת הַכֶּף וְאֶת הַמַּחְתָּה . וְחָפֵן מְלֵא חֲפָנָיו .
 וְנָתַן לְתוֹךְ הַכֶּף . הַגְּדוֹל לְפִי גְדָלוֹ וְהַקָּטָן לְפִי קָטָנוֹ .
 וְכֹךְ הָיְתָה מִדְּתָה . גָּטַל אֶת הַמַּחְתָּה בְּיָמֵינוּ וְאֶת הַכֶּף בְּשִׁמְאָלוֹ .
 הָיָה מְהֵרָה בְּהִיכָל עַד שְׁמַנִּיעַ לְבִין שְׁתֵּי הַפְּרוּכוֹת הַמְּכַדִּילוֹת
 בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים . וּבִינֵיהֶן אִמָּה . רַבִּי יוֹסִי אָמַר
 לֹא הָיְתָה שָׁם אֶקָּא פְּרוּכָת אַחֲרַי בְּלִבְדִּי . שֶׁנֶּאֱמַר וְהַכְּהִילָהּ
 הַפְּרוּכָת לָכֶם בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים . הַחִיצוֹנָה הָיְתָה
 פְּרוּפָה מִן הַדָּרוֹם וְהַפְּנִימִית מִן הַצָּפוֹן . מְהֵרָה בִּינֵיהֶן עַד שְׁמַנִּיעַ
 לְצָפוֹן . הַגִּיעַ לְצָפוֹן הוֹפֵךְ פָּנָיו לְדָרוֹם . מְהֵרָה לְשִׁמְאָלוֹ עִם
 הַפְּרוּכָת עַד שֶׁהוּא מְגִיעַ לְאֲרוֹן . הַגִּיעַ לְאֲרוֹן נֹתֵן אֶת הַמַּחְתָּה
 בֵּין שְׁנֵי הַבַּדִּים . צְבֵר אֶת הַקְּטוֹרֶת עַל גְּבִי גַחְלִים . וְגַתְמָלָא כָּל
 הַבֵּית כָּלוּ עֵשֶׂן . יָצָא וּבָא לוֹ בְּדֶרֶךְ בֵּית כְּנִיסָתוֹ . וּמְתַפְּלֵל תְּפִלָּה
 קְצָרָה בְּבֵית הַחִיצוֹן . וְלֹא הָיָה מְאָרִיךְ בְּתַפְקָתוֹ . שֶׁלֹּא לְהַבְעִיר
 אֶת יִשְׂרָאֵל : ב מְשַׁנְטֵל הָאֲרוֹן אֲבִן הַיִּתְרָה שֶׁם מִימֹת נְבוֹאִים
 רֵאשׁוֹנִים . וְשִׁתִּיָּה הָיְתָה נִקְרָאת . גְּבוּהָה מִן הָאָרֶץ שֵׁלשׁ אַצְבָּעוֹת
 וְעַלֶּיהָ

ועליה היה נותן : ג נטל את הדם ממי שהיה ממרס בו נכנס
למקום שנכנס . ועמד במקום שעמד . והיה ממנו אחת למעלה
ושבע למטה . ורא היה מתכוין לחזור לא למעלה ורא למטה
אלא כמצליף . וכך היה מונה . אחת . אחת ואחת . אחת ושתיים .
אחת ושלוש . אחת וארבע . אחת וחמש . אחת ושש . אחת ושבע .
יצא והניחו על פני הנהב שהיה כהיכל : ד הביאו לו את השעיר
שחטו וקבר במזרק את דמו . נכנס למקום שנכנס . ועמד במקום
שעמד . והיה ממנו אחת למעלה ושבע למטה . ולא היה מתכוין
לחזות לא למעלה ורא למטה אלא כמצליף . וכך היה מונה .
אחת . אחת ואחת . אחת ושתיים וכולי . יצא והניחו על פני הנהב השני
שהיה כהיכל . רבי יהודה אומר לא היה שם אלא בין אחד בלבד .
נטל דם הפר והניח דם השעיר . והיה ממנו על הפרוכת שכנגד
הארון מבחוץ אחת למעלה ושבע למטה ולא היה מתכוין וכולי .
וכך היה מונה וכולי . נטל דם השעיר והניח דם הפר . והיה
ממנו על הפרוכת שכנגד הארון מבחוץ אחת למעלה ושבע
למטה וכולי . עירח דם הפר לתוך דם השעיר ונתן את המלא
בדיקן : ה ויצא אל המזבח אשר לפני יהודה זה מזבח הנהב
התחיל מחטא ויורד . מהיכן הוא מתחיל מקדו מזרחית צפונית .
צפונית מערבית . מערבית הרומית . הרומית מזרחית . מקום
שהוא מתחיל בחטאת על מזבח החיצון . משם היה נזמר על
מזבח הפנימי . רבי אליעזר אומר במקומו היה עומד ומחטא .
ועל כלן היה נותן מלמטה למעלה חוץ מזה שהיתה לפניו .
שעליה היה נותן מלמעלה למטה : ו היה על טהרו של מזבח
שבע פעמים ושירי הדם היה שופך על יסוד מערבי של מזבח
החיצון ושל מזבח החיצון היה שופך על יסוד הרומי . אלו ואלו
מתערבין באמה ויוצאין לנחל קדרון . ונמכרין דגננין לזבל
ומזעלין בהן : ז כל מעשה יום הכפורים האמור על הסדר . אם
הקדים מעשה לחבירו לא עשה כלום . הקדים דם השעיר לדם
הפר יחזור ויזה כדם השעיר לאחר דם הפר . ואם עד שלא נזמר
את המזנות שבפנים גשפך הדם וביא דם אחר ויחזור ויזרה
בתחלה מבפנים . וכן כהיכל . וכן במזבח הנהב . שכלן כפורה
בפני עצמן . רבי אליעזר ורבי שמעון אומרים ממקום שפסק
משם הוא מתחיל :

פרק ו' שני שעירי יום הכפורים מצותן שיהיו שניהן שוין כמראה
 ובקומה ובדמים ודקירתן באחד ואף על פי שאינן שוין
 בשריזן לקח אחד היום ואחד למחר בשריזן מת אחד מהן אם
 עד שלא הגדיל מת יקח זוג לשני ואם משהגדיל מת יביא
 זוג אחד ויגדיל עליהם בתחלה ויאמר אם של שם מת זה
 שעלה עריו הגורל לשם יתקיים תחתיו ואם של עזאזל מת זה
 שעלה עריו הגורל לעזאזל יתקיים תחתיו והשני ידעה עד
 שיוסתאב וימכר ויפלו דמיו לנדבה שאין תפארת צבור מתה
 רבי יהודה אומר תמות ועוד אמר רבי יהודה נשפך הדם ימור
 המשתלח מת המשתלח ישפך הדם: ב פא רז אצל שעיר
 המשתלח וסומך שתי ידיו עליו ומתנה וכן הוה אומר אנא
 השם עונו פשעו חטאו לפניך עמך בית ישראל אנא בשם
 כפר גא לעונות ולפשעים ולחטאים שעונו ופשעו ושחטאו
 לפניך עמך בית ישראל בכרתוב בתורת משה עבדך לאמר
 כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני
 יהוה תטהרו ותכהנים ויהעם העומדים בעזרה כשהיו שומעים
 שם המפורש שהוא יוצא מפי כהן גדול היו כורעים ומשתחוים
 ונופלים עד פניהם ואמרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:
 ג כפרו למי שהיה מוליכו הכל בשריזן להוליכו אקא שעשו
 הכהנים (גדולים) קבע ולא היו מניחין את ישראל להוליכו
 אמר רבי יוסי מעשה והוליכו ערסלא מצפורי וישראל הוה:
 ד וכבש עשו לו מפני הבבליים שהיו מתלשים בשערו ואמרים
 לו טול וצא טול וצא מיקירי ירושלים היו מביזין אותו עד סבה
 הראשונה עשר סבות מירושלם ועד צוק תשעים הים שבקעה
 ומחצה לכל מיל: ה על כל סבה וסבה אמרים לו הרי מוין ויהי
 מים ומביזין אותו מסכה לסכה חוץ מאחרונה שבהן שאינו מגיע
 עמו לצוק אלא עומד מרחוק ורואה את מעשיו: ו מה הוה
 עושה חולק לשון של זהורית חציו קשור בסלע וחציו קשור
 בין שתי קרניו ורחפו לאחוריו והוא מתגלגל ויורד ולא הוה
 מגיע לחצי החר עד שנעשה אברים אברים פא וישב לו תחרת
 סבה אחרונה עד שתחשך ומאימתי מטמא בגדים משיצא חוץ
 לחומת ירושלים רבי שמעון אומר משעת דחיתו לצוק: ז פא
 לו אצל פר ושעיר הנשרפין קרעו והוציאו את אמוריהן נתנן

במגם • והקטירם על גבי המזבח • קלעז במקלעות והוציאן לבית
השריפה • ומאימתי מטמאין בגדים משיצאו חוץ לחומת העזרה •
רבי שמעון אומר משיצית האור ברבן • ח אפרו לו לכהן גדול
הגיע שעיר למדבר • ומנין היו יודעין שהגיע שעיר למדבר • הרביות
היו עושין ומניפין בסודרין • ויודעין שהגיע שעיר למדבר • אמר רבי
יהודה והלא סימן גדול היה להם מירושלם ועד בית חורון שלשה
מילין • הולכין מיר וחזרין מיר ושוהין כרי מיר • ויודעין שהגיע
שעיר למדבר • רבי ישמעאל אומר • והלא סימן אחר היה להם •
לשון שר והורית היה קשור על פתחו של היכל • וכשהגיע שעיר
למדבר היה הלשון מלבין • שנאמר אם יהיו חטאיכם בשנים
בשלה ילבינו •

פרק ז ב'א לו כהן גדול לקרות • אם רצה לקרות בבגדי כוץ
קורא • ואם לאו קורא באצטלית לבן משלו • חון הכנסת
נוטל ספר תורה • ונותנו לראש הכנסת וראש הכנסת נותנו לסגן •
והסגן נותנו לכהן גדול וכהן גדול עומד ומקבל • וקורא עומד
וקורא אחרי מות ואך בעשור • וגולל ספר תורה • ומניחו בחיקו
ואומר • יותר ממה שקראתי לפניכם כתוב כאן • וכעשור שבתומש
הפקודים קורא אותו על פה ומברך עליה שמנרה ברכות • ער
התורה • ועל העבודה • ועל ההודאה • ועל מחילת העון • ועל
המקדש בפני עצמו • ועל ישראל בפני עצמן • ועל הכהנים בפני
עצמן • ועל שאר התפלה • ב הרואה כהן גדול כשהוא קורא •
אינו רואה פר ושעיר הנשרפין • והרואה פר ושעיר הנשרפין •
אינו רואה כהן גדול כשהוא קורא • לא מפני שאינו רשאי • אלא
שהיתה דרך החוקה • ומלאכת שניהן שוה באחת • ג אם בבגדי
כוץ קורא • קדש ידיו ורגליו • פשט ירד וטבל • עלה ונסתפג •
הביאו לו בגדי זהב • ולבש וקדש ידיו ורגליו • תצא ועשה את
אילו ואת איל העם ואת שבעת כבשים המימים בני שנה דברי
רבי אליעזר • רבי עקיבא אומר עם המיד של עיחר היו קרבין •
ופר העולה ושעיר הנעשה בחוץ • היו קרבין עם המיד שר בין
הערבים • ד קדש ידיו ורגליו • ופשט וירד וטבל • ועלה ונסתפג •
הביאו לו בגדי לבן • ולבש וקדש ידיו ורגליו • נכנס להוציא את
הכף ואת המתה • קדש ידיו ורגליו • ופשט וירד וטבל • עלה
ונסתפג • הביאו לו בגדי זהב ולבש וקדש ידיו ורגליו • ונכנס

להקטיר

להקטיר קטורת של בין הערפום ולהטיב את הנרות • וקדש ידיו
 ובגליו ופשט • הביאו לו בגדי עצמו ולבש • ומלין אותו עד ביתו
 ויום טוב היה עושה לאוהביו בשעה שיצא בשלום מן הקדש •
 ה בהן גדול משמש בשמונה כלים • וההדיוט בארבעה בכרונת •
 ומכנסים • ומצנפת • ואבנט • מוסיף עליו בהן גדול • חשן ואפור •
 ומעיל וציץ • באלו נשאלים באורים ותומים • ואין נשאלים בהן
 להדיוט אלא למלך ולבית דין ולמי שהצבור צריך בו •
 פרק ח יום הכפורים אסור באכילה ובשתיה • וברחיצה •
 ובסיכה • ובגעילת הסנדל • ובתשיש המטה • והמלך
 והכלה ירחצו את פניהם • והחיה תנעול את הסנדל • הכרי רבי
 אליעזר • וחכמים אסורים • ב האוכל בכונתת הנסה • כמות
 וכנרעונתה • והשוהה מלא לתמיו • חיב • כל האוכלין מצטרפין
 לכונתת • וכל המשקין מצטרפין למלא לתמיו האוכל ושותר
 אין מצטרפין • ג אכל ושתה בהעלם אחר • אינו חיב אלא חטאת
 אחת • אכל ועשה מראכה • חיב שתי חטאות • אכל אוכלין שאינן
 ראויין לאכילה • ושתה משקין שאינן ראויין לשתיה • ושתה ציר
 או מוריס • פסול • ד התינוקות אין מענין אותן ביום הכפורים •
 אבל מחנכין אותם לפני שנה ולפני שנתים • בשביל שיהיו רגילים
 במצות • ה עזברה שהריחה • מאכילין אותה עד שתשיב נפיתה •
 חולה מאכילין אותו על פי בקיאי • ואם אין שם בקיאי מאכילין
 אותו על פי עצמו עד שיאמר די • ו מי שאחוז בולמוס מאכילין
 אותו אפילו רבדים טמאים עד שיאורו עיניו • מי שנשכו פלב
 שוטה אין מאכילין אותו מחצר כבוד שלו • ורבי מתאי בן חרש
 מתיר • ועוד אמר רבי מתאי בן חרש • החושש בגרונו • מטיהין
 לו סם בתוך פיו בשבת • מפני שהוא ספק נפשות • וכי ספק
 נפשות היתה את השבת • ז מי שנפלה עליו מפולת • ספק הוא
 שם • ספק אינו שם • ספק חי • ספק מת • ספק נכרי • ספק ישדאי •
 מפקחין עליו ארבע הגל • מצאורו חי מפקחין עליו • ואם מת
 נפחהו • ח חטאת ואשם ודאי מכפרין • מיתה ויום הכפורים
 מכפרין עם התשובה • תשובה מכפרת על עבירות קלות עד
 עשה ועל לא תעשה • ועל החמורות היא תולה עד שיבא יום
 הכפורים וכפר • ט האומר אחטא ואשוב אחטא ואשוב אין
 מספיקין בידו לעשות תשובה • אחטא ויום הכפורים כפר •

אין יום הכפורים מכפר . עבירות שבין אדם למקום יום הכפורים
 מכפר . עבירות שבין אדם לחבירו אין יום הכפורים מכפר עד
 שירצה את חבירו . אר"ז דר"ש רבי אקעור בן עזריה . מכל
 חטאתיכם לפני יהוה תטהרו . עבירות שבין אדם למקום יום
 הכפורים מכפר . עבירות שבין אדם לחבירו אין יום הכפורים
 מכפר עד שירצה את חבירו . אמר רבי עקיבא אשריכם ישראל .
 לפני מי אתם מטהרין . ומי מטהר אהכם . אביכם שבשמים .
 שנאמר וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם . ואומר מקוה ישראל
 יהוה . מרה מקוה מטהר את השמאים . אף הקרוש בריך הויה
 מטהר את ישראל :

ואחר כך חזר עלמך בקדושה ובטהרה ללמוד בספר הזוהר ההדרה של האינו
 אשר שם מבואר סוד האם הבנים והתייב ברשותא כל חירו דעבדין כל חירו
 דכולא כל חירו דחייבייה לדכאה לכולא דכתיב כי ביום הזה יכפר עליכם וכו' .
 וסגולתה לקדש את הנפש היפה מאד מאד ואף באין מבין קריאתה זו היא הלולה .
 רק שיקראה באימה וביראה מלה במלה ולא במרוצה . ובהגיעך לקרות בסוף
 האידרה פטירתו של הרשב"י זלה"ה ראוי לך להטער על פטירתו של דיקולהוריד
 עליו דמעות כי בזה יש לך כפרה וכמ"ס זוהר אחרי מות דל"ו וז"ל וע"ד ביומא
 דא קרינן אחרי מות שני בני אהרן בגין דישמעון עמא ויטערון על הכודיהון
 דלדיקיא ויתכפר להון חוביהו וכל דמלטער על הכודיהון דלדיקיא והחית
 דמעין עלייהו קב"ה מכריז עליה וסר עונך וכו' ולא עוד אלא דלא ימותון בנוי
 ביומו ועליה כתיב יראה זרע יאריך ימים :

זיש אומרים האדרא רבא קרישא .

ואחר קריאת וז האדרא רבא או זוטא יאמר נוסח זה .

הדרן עלך האידרה רבא (או זוטא) והדרך עלן דעתך עלן האידרה רבא (או
 זוטא) ודעתן עלך לא נתנשי מינך האידרה רבא (או זוטא) ולא נתנשי
 מינן לא בעלמא דין ולא בעלמא דחתי : (ג"פ)
 ואחר כך יאמר זאת התפלה

יהר"מ ה' או"ה שתהא תורתך הומנותנו בעולם הזה ויהיו עמנו בעולם הבא .
 ר' שמעון בן יוחאי ור' אלעזר ברבי אבהו אשר אור נשמתם יונקת
 משלש ראשונות מדותיך העליונות . ורבי יהודה איש חסד . ורבי יצחק חזר
 בגבורה . ור' יוסי בר יעקב הדור בתפארת . ור' חזקיה בנכח . ור' יוסא בהוד .
 ורבי חייה בדדיק יסוד עולם . ורבי יוסי במלכותך מלכות כל עולמים . וזכותם
 וזכות תורתם וקדושתם יעמוד לנו שתמחול ותסלח ותכפר לכל חטאתינו ועונותינו
 ופשעינו ביום הכפורים הזה וביום סליחת העון הזה ותחזירנו בתשובה שלימה
 לפניך . ותכונן את לבבנו ליראתך ולהבתך תמיד . ובכח לימוד שלש עשרה מדות
 דרחמי העליונות והתחונות אשר במדות העליונות אשר קרינו לפניך תקרע רוע
 גזר דיננו ופקדנו בפקודת ישועה ורחמים . וזכרנו לחיים טובים ופרנסה טובה
 וכלכלה ואריכות ימים בתורתך ובמצותיך . ויהיה לימודינו זה נחת רוח לפני כסא
 כבודך להוליא ניכולות הקדושה שעל ידינו נתפזרו בין הקליפות והגברנו את כחם .
 ועתה

ועתה יגדל נה כח ה' וקבץ נדחי ישראל ויחזרו אל הקדושה חיל בלע ויקיחנו
מבטנו יורישנו אל • וגם אתה ידעת כי בשר אנחנו ואין בנו ולא בשום צריה
כח להשיג ולכוין עמקי סודותיך האמורים מפי קדושיך האלהיים ואין אתנו יודע
עד מה דברים על בוריין ושורשן :

לכן יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שיהא חשוב ומקובל ומרוצה
קריאת סודות תורתך כאילו השגנו סודות הנפלאים והנודאים אשר כיוונו
בהם בניך הקדושים בדברות קדשם ותרצנו ותפתח לנו שערי אורה להבין ולהשכיל
לשמוע ללמוד וללמד נפלאו' מתורתך כמו שכתוב גל עיני ואביטה נפלאו' מתורתך
ותהיה עם לבבנו ואמרי פינו בעת מחשבותינו ועם ידינו בעת מעבדינו ואת למח
דוד מהרה תלמיח בישועתך ומלאה הארץ דעה את ה' במים לים מכסים יפרח
בימיו לדיק ורוב שלום עד בלי ירח אמן כן יהי רצון :

כתיב קמתי הני לפתוח לדודי וידי נטפו מור והלבעותי מור עובר על כפות
המנעול • בכתוב הזה רמז כל אשר יעשה האדם וחי בהם בי"ה תחלה
קמתי הני לקוב באשמורת • לפתוח לדודי זה תפלת יוצר • וידי נטפו מור זה
תפלת מוסף • והלבעותי מור עובר זה תפלת מנחה • על כפות המנעול זה תפלת
נעילה כמו שביארו רז"ל במדרש חזית :

וראוי ונכון לכל אדם לקיים ולהתעורר משנתו לפני יום באלה' באשמורת הבקר
יום הקדוש הזה ולהכון לקראת אלהיו חנון המרבה לסלוח • כי עת אשר
רצון להפתח ותפלתו ותורתו רצויה להודות לשם ה' ולהתחנן ולבקש מלפניו :

תבא ומיד בהקיצו משנתו ישול יריו ויכוין לרחצן עד קשרי אצבעותיו לקיים אחד
מהמשה עינויים ואחר הנטילה יאמר תפלה זו :

רבונו של עולם בעל הרחמים והסליחות אל חנון ורחום ארך אפים ורב חסד
ונחם על הרעה • הנה הנכי בא אליך בכפיפת ראש בכפיפת קומה בנמיכת
רוח בחלישות חיל בשבירת לב באימה ביראה וברעדה בפחד ובחלחלה לבקש
מחילה וסליחה וכפרה על החטאות ועל העונות ועל הפשעים שחטאתי ושעויתי
ושפשעתי לפניך ה' אלהי וידעתי כי המתחננים לפניך יליצו עליהם מעשים
טובים אשר הקדימו או לדקותיהם אשר הרימו ואני אין בי לא דק ולא כושר
לא חסד ולא יוסר לא תחינה ולא מדה טובה לא עבודה ולא תשובה • לכן אל
תסתור פניך ממני ומלפניך אל תשליכני והל תבה במשפט את עבדך כי לה ידק
לפניך כל חי • ומה הני ומה חיי תולעת ולא הישיהבל הכלים שהין בו ממש
ובמה הקדש פניך ה' אלהי או מהרפואה אבקש כי עונותי עברו ראשי כמשא כבד
יכבדו ממני • אבל נשענתי על רובי חסדיך כי אתה אל רחום וחנון ארך אפים
ורב חסד ואמת נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקם • ונתת לנו ה'
אלהינו את יום הכפורים הזה יום אדיר בימי שנה למחול בו כל עונותינו ותלונו
בו לענות את נפשותינו כהמור והיתה לכם לחקת עולם בחדש השביעי בעשור
לחדש תענו את נפשותיכם וכל מלאכה לא תעשו האזרח והגר הגר בתוככם • כי
ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו :

והריני מוכן ומזומן לקיים מצות חמשה עינויים הכילה ושתייה ורחיכה וסיכה
ונעילת הכנול ותשמיש המטה אשר חמשה דברים אלו הן למעלה בימי
שנה אהבה בתענוגים הארות העליונות לרחל אמנו מבית אימא' מן החצר החיצונית
והן עוד היום גדול ונורא מאד חדל להיות לה אורח בית תענוגיהן של חמשה
דברים הללו ואנו בני מלכים בני רחל אמנו אנו עושים פה עמנו היום חמשה
עינויים אלו לעומתה להיות סליחה וכפרה לעונותינו ולטהר את נפשותינו וע"י
עינויינו

עינויינו באכילה ובשתיה יתוקן מה שפגמנו ב"ה שמך הגדול שנהמר בהם אכלו רע"ס ומה שפגמנו בעונותינו בהותיותל"ה שמך הגדול שנהמר בהם שתו ושכרו דוד"ס ועל חטאים שחטאנו לפניך במאכלות ושתיות אסורות אשר שתינו ולעינו ושכחנו את ה' וע"י אש תעניתנו נשמתנו תהיה מטוהרת באמור כל דבר אשר יצא באש תעבירו בהם וטהר וע"י ענוי הרחיפה יתוקן אשר טינפנו בעונינו רוחות בחלב יושבות על מלהת כדבר שנהמר רחמי את רגלי איכבה הענפס ומלוהתנו לא רוחנו ועל חטא שחטאנו לפניך ברחיכות אסורות ואשר לא רוחנו בנטילות של חיוב ואשר הבאנו אלוה בידינו ועל ידי עינוי הסיכה מה שקלקלנו ומנענו בעונותינו השמן הטוב והעליון שהוא נמשך תחילה על הראש והאחר כך הוא מתפשט ויורד על הזקן והאחר כך שורד על פי מדות"ו אשר המדות וע"י עינויינו יתוקן כח השמן הזה להמשיך הוהו ולהדליק בוצינין ועל חטא שחטאנו לפניך בשמן המור ובשמים ותמרוקי הנשים אשר להכדת הנשים וע"י עינוי נעילת הסנדל יתוקן מה שפגמנו בכנסת ישראל רחל אמנו וחלצה נעלה מעל רגלה ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה וע"י עינויינו תלבש בגדי ישע ומעיל דקה וטובה ויופיה בנעלים בת נדיב ועל חטא שחטאנו לפניך ברגלים ממהרות לרוץ לרעה ואת אשר עברנו על כ"ד דברים שבית דין מנדין עליהן ונתחייבנו להיות יחפי רגלים בנידוינו ח"ו ועל ידי עינויינו בתשמיש המטה יתוקן מה שגרמנו בעונותינו להיות נרגו מפריד אלוף וקודשא בריך הוא לא אשתכח בקיומיה וכנכת ישראל אתפרשת מאתרהה ואסתליק ההוא מטה מתמן ועל ידי עינויינו נשים לו שם מטה ושלחן וכסא ומנורה ועל חטא שחטאנו לפניך מה שקלקלנו בחדרי משכבנו ועל מנתנו ואשר שכנו על מטות שן וסרוחים על ערסותנו ושימשנו באיסור :

ואתה בטובך תעורר מדותיך את הגדולה ואת הנבורה והתפארת והנלח ויהוד כי כל בשמים ובארץ אשר בהן החוים ה' דברים הללו ותתפשט עליהן הם הבנים דבה חירו דכולא חירו דחייביא לכולא ולכה לישועתה לנו על ידי חמשה עינויים הללו אשר ענינו נפשנו כהיום הזה ומחול וסלח את אשר הרבינו השמה בתורתך ובגדנו באחדותך ונתנו מוס בקדשי שמים וקלקלנו כינורותיהם וימנעו רביבי ההשפעה והעבר נה רגל השור והחמור מרמוס חרין ותעביר ממסלת זדון מן הארץ ומלוך על כל העולם כולו בכבודך והנשא על כל הארץ ביקרך שמחה לארץ שאון לעירך ולמיחת קרן לדוד עבדך והפוך מספד למחול לנו ויום הכפורים תהיה לעדת ישראל לשמחה ולשאון כיום פורי"ם מהתענג ומרוי טוב לבית יבדל ועל ידי חמש תפלות אשר לנו מוכנים ומזומנים להתפלל היום תקבל שכינת עוהו חמשה גבורות מבית אימא מן החכר הפנימית וביתה ובתפלת ערבית תקבל גבורת חסד דאימא ובתפלת שחרית תקבל גבורת גבורתה ובתפלת מוסף תקבל גבורת תפארתה ובתפלת מנחה תקבל גבורת נלחה ובתפלת נעילה תקבל גבורת הודה ואתה בטובך עוררה את גבורתך ולכה לישועתה לנו ה' כגבור יאל כחיש מלחמות יעיר קנאה יריע אף יאריח על אויביו יתגבר ואת למחדוד מהרה תלמיח וקרנו תרום בישועתך כדבר שנהמר עתה ידעתי כי הושיע ה' משיחו יענהו משמי קדשו בגבורות ישע ימינו יהיו לרצון אמרי פי והניון לבי לפניך ה' אורי וגואי : ובודאי אם כה תעשה כסדר הזה ערב ובקר לומר תפלה זו בהכנעה ובתחינה בכל לב ובכל נפש לא תשוב ריקס ויתקן הכל כאשר לכל ומה טוב ומה נעים חלקך אם לא תשוב עוד לכסלה :

ואחר סדר הכרכות יתבודד במחשבתו לזכור ולהתכוון בגדולות יחוד הקדמון אשר האזינו לומר"א ויז"ר ועש"ה כל העולמות והוא מנהיגם כרצונו ומבלעדי

שפעו ועילתו אין להם קיום כמו שכתוב ואתה מחיה את כלם :
 והחכם המשורר הגדול שלמה בן נבירול ע"ה אשר חיבר ותקן גדולותיו ית'
 בשיר משובח ליום הכפור הנקרא כתר מלכות טוב לאומרו קודם התפלה
 כי זו מודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד הדר מלכותו יתברך שמו להכניע לבות
 בני אדם מפחד ה' ומהדר גאונו וליראה את ה' הנכבד והנורא :
 ועל כן ראוי ונכון ללמוד באשמורת הבקר היום הזה בענייני גדולתו של ה' ית'
 שמו וטוב ללמוד באשמורת יום הכפורים זה הסדר תחילה וזה סדרו :

תורה

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ :
 וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֵהוֹ וְלֹהוּ וְלֹהוּ וְחָשֶׁךְ עַל-
 פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל-פְּנֵי הַמַּיִם : וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים יְהִי אֹר וַיְהִי-אֹר : וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת-הָאֹר
 כִּי-טוֹב וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחָשֶׁךְ : וַיִּקְרָא
 אֱלֹהִים אֶת-הָאֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לַיְלָה וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-
 בֹקֶר יוֹם אֶחָד :

פ

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהִי מְבֹדֵל בֵּין
 מַיִם לַמַּיִם : וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת-הַרְקִיעַ וַיְבָרֶךְ בֵּין הַמַּיִם
 אֲשֶׁר מִתַּחַת לַרְקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לַרְקִיעַ וַיְהִי-
 כֵן : וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַרְקִיעַ שָׁמַיִם וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-
 בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי :

פ

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל-מְקוֹם
 אֶחָד וְתִרְאֶה הַיַּבְשֵׁה וַיְהִי-כֵן : וַיִּקְרָא אֱלֹהִים אֶת-הַיַּבְשֵׁה
 אֶרֶץ וְלַמְּקוֹה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב :
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשֵּׂא הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מִזְרִיעַ זֶרַע
 עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְרִי לְמִינֹו אֲשֶׁר זֶרַעו-כֵן עַל-הָאָרֶץ
 וַיְהִי-כֵן : וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מִזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ
 וַעֲנַן עֹשֶׂה-פְּרִי אֲשֶׁר זֶרַעו-כֵן לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים
 כִּי-טוֹב : וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי :

פ

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֶת בְּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל
 בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלַּיְלָה וַהֲיוּ לְאֹתוֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים
 וּשְׁנָיִם : וַהֲיוּ לְמְאֹרֶת בְּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל-

הָאָרֶץ

הָאָרֶץ וַיְהִי כֵן : וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים
 אֶת־הַמְּאֹר הַגְּדֹל לְמַשְׁלַת הַיּוֹם וְאֶת־הַמְּאֹר הַקָּטָן
 לְמַשְׁלַת הַלַּיְלָה וְאֵת הַכּוֹכָבִים : וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים
 בְּרִקְיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ : וּלְמַשֵּׁל בַּיּוֹם
 וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיֵּרָא אֱלֹהִים
 כִּי־טוֹב : וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם רִבְעִי : פ

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרְצוּ הַמַּיִם שָׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף
 עַל־הָאָרֶץ עַל־פְּנֵי רִקְיעַ הַשָּׁמַיִם : וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־
 הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֵת כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה וְהַרְמֵשֶׁת אֲשֶׁר
 יִשְׂרְצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֵת כָּל־עוֹף פְּנֵף לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא
 אֱלֹהִים כִּי־טוֹב : וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ
 וּמְלאוּ אֶת־הַמַּיִם בַּמַּיִם וְהָעוֹף יִרֶב בָּאָרֶץ : וַיְהִי־עֶרֶב
 וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם חַמִּישִׁי : פ

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בַּהֶמָּה
 וּרְמֵשׂ וְחַיֵּת־אָרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי כֵן : וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־
 חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֵת כָּל־רְמֵשׂ
 הָאֲדָמָה לְמִינָהּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 נַעֲשֵׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ וַיְרְדוּ בְדִגְתַּת הַיָּם וּבְעוֹף
 הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הַרְמֵשׂ הַרְמֵשׂ
 עַל־הָאָרֶץ : וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם
 אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם : וַיְבָרֶךְ אֹתָם
 אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלאוּ אֶת־הָאָרֶץ
 וּכְבִשְׁתֶּה וַיְרְדוּ בְדִגְתַּת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל־חַיַּת
 הָרְמֵשֶׁת עַל־הָאָרֶץ : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם
 אֶת־כָּל־עֵשֶׂב וְזֶרַע זֶרַע אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וְאֵת־
 כָּל־הָעֵץ אֲשֶׁר־בוֹ פְּרִי־עֵץ זֶרַע זֶרַע לָכֶם יְהִי לְאֹכְלָהּ :
 וּלְכָל־חַיַּת הָאָרֶץ וּלְכָל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכָל וְרוֹמֵשׂ עַל־
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר־בוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת־כָּל־יֶרֶק עֵשֶׂב לְאֹכְלָהּ
 וַיְהִי כֵן : וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה־טוֹב

מֵאֵד וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם הַשִּׁשִּׁי : פ
 וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל-צְבָאָם : וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל-
 מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה : וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת-יוֹם הַשְּׁבִיעִי
 וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מְקַדְּשׁ מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר-בְּרָא
 אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת : פ

ואהר כך יאמר אז ישיר משה בשירה ובשמחה להכניס היראה בלבו של אדם
 ולכפר על עונותיו *

אִז יִשְׁיֶר-מִשֶּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה
 וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי-נָאָה נָאָה סוֹס
 וּלְכַבּוֹ רַמָּה בַיָּם : עֲזִי וְזַמְרַת יְהוָה נִיְהִי-לִי
 לִישׁוּעָה זֶה אֵלֵי וְאֲנוּחוּ אֱלֹהֵי
 אָבִי וְאַרְמְנָהוּ : יְהוָה אִישׁ מְלַחֵמָה יְהוָה
 שְׁמוֹ : מִרְכַּבַּת פָּרְעָה וַחִילוֹ יָרָה בַיָּם וּמִבְּחַר
 שְׁלֹשִׁיו טָבְעוּ בַיָּם-סוּף : תְּהַמַּת יְכַסִּימוּ יָרְדוּ בְּמִצּוֹלוֹת
 כְּמוֹ-אֲבָן : יְמִינָהּ יְהוָה נֶאֱדָרִי בַּפֶּחַ יְמִינָהּ
 יְהוָה תִּרְעַץ אוֹיֵב : וּבִרְבַּב נְאוּנָה תִּהְרַם
 קַמִּיָּה תִשְׁלַח חֲרֹנָהּ יֹאכְלֵמוּ בְּקֶשׁ : וּבְרוּחַ
 אַפִּיָּה נִעְרְמוּ מֵיָם נִצְבּוּ כְּמוֹ-נֶדַד
 נִזְלִים קִפְאוּ תְהַמַּת בְּלִבֵּי-יָם : אָמַר
 אוֹיֵב אֶרְדֹּף אֲשִׁיג אַחְזֵק שְׁלָל תִּמְלֹאמוּ
 גִּפְשִׁי אֶרְיֵק חֲרָבִי תִּזְרִישְׁמוּ יָדַי : נִשְׁפַּת
 בְּרוּחָהּ כִּסְמוּ יָם צָלְלוּ בְּעוֹפְרֹת בָּמִים
 אֲדִירִים : מִי-כַמְכָּה בְּאֵלִם יְהוָה מִי
 כַּמְכָּה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ נִזְרָא תְהַלֵּת עֲשֵׂה-
 פְּלֵא : נְטִית יְמִינָהּ תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ : נְחִית
 בְּחִסְדָּהּ עַם-זוֹ נֶאֱלֵת נְהַלֵּת בְּעוֹף אֶל-נוֹה
 קֹדֶשׁהּ : שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגְּזוּ חֵיל
 אֲחִי יֹשְׁבֵי פְלִשְׁתִּי : אִז נִבְהָלוּ אֱלוֹפֵי
 אֲדוּם

אָדוֹם אֵילֵי מוֹאָב יֶאֱחֹזְמוּ רָעַד
 כָּל יֹשְׁבֵי כְנָעַן : תִּפְּלֵן עֲלֵיהֶם אֵימָתָהּ
 וּפְחָד בְּגִדְלֵי זָרוּעָהּ יִדְמוּ כְּאֵבֹן
 יַעֲבֹר עִמָּךְ יְהוָה עַד-עַד
 קָנִיתָ : תִּבְאָמוּ וְתִטְעֲמוּ בְּהַר נַחֲלָתְךָ
 לְשִׁבְתְּךָ פַּעֲלָתָהּ יְהוָה מִכּוֹן
 יְדִיךָ : יְהוָה וְיִמְלֹךְ לְעַלְמִים מִקְדָּשׁ אֲדָנִי כּוֹנֵן
 כִּי בָא סוֹם פְּרַעְיָהּ בְּרִכְבוֹ וּבִפְרָשָׁיו בַּיּוֹם וַיֵּשֶׁב יְהוָה עֲלֵיהֶם
 אֶת-מֵי הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בַיַּבֵּשׁהּ בְּתוֹךְ הַיָּם :

ואחר כך ילמוד פרשת היראה בפרשת עקב וז"ל

וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל מַה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שֶׁאֵל מֵעַמְּךָ כִּי אִם-
 לִירְאָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְלַבֵּת בְּכָל-דְּרָכָיו
 וּלְאַהֲבָה אֹתוֹ וּלְעַבֹד אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְבְּךָ
 וּבְכָל-נַפְשֶׁךָ : לְשָׁמֵר אֶת-מִצְוֹת יְהוָה וְאֶת-חֻקֹּתָיו
 אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם לְטוֹב לָךְ : הֵן לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ
 הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַיִם הַשָּׁמַיִם הָאָרֶץ וְכָל-אֲשֶׁר-בָּהּ : בְּקַ
 בְּאַבְתֵּיךָ חֶשֶׁק יְהוָה לְאַהֲבָה אוֹתָם וַיִּבְחַר בְּזֵרַעַם
 אַחֲרֵיהֶם בְּכֶם מִכָּל-הָעַמִּים בַּיּוֹם הַזֶּה : וּמִלֵּתָם
 אֶת עַרְלַת לִבְבְּכֶם וְעַרְפְּכֶם לֹא תִקְשׁוּ עוֹד : כִּי
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדָנִי הָאֱדוֹנִים
 הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא-יִשָּׂא פָנָיו וְלֹא
 יִקַּח שֹׁחַד : עֲשֵׂה מִשְׁפָּט יְתוֹם וְאַלמָנָה וְאַהֲבֵנוּ
 לַתֵּת לוֹ לֶחֶם וְשִׁמְרָה : וְאַהֲבַתְּם אֶת-הַגֵּר כִּי-גֵרִים
 הֵייתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם : אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִירָא אֹתוֹ
 תַעֲבֹד וְכוּ תִדְבֹק וּבִשְׁמוֹ תִשָּׁבַע : הוּא תְהַלֵּתְךָ וְהוּא
 אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר-עָשָׂה אִתְּךָ אֶת-הַגְּדֹלָתָהּ וְאֶת-הַנּוֹרָא
 הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ : בִּישְׁבָעִים נִפְשׁ יָרְדוּ אֶבְתֵּיךָ
 מִצְרַיִם וְעַתָּה שִׁמְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם קָדֹם :
 וְאַהֲבַתְּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשִׁמְרַתְּ מִשְׁמֵרָתוֹ וְחֻקֹּתָיו

ומשפטיו ומצורתיו כל-הימים : וידעתם היום כי
 לא את-בניכם אשר לא-ידעו ואשר לא-ראו את-
 מוסר יהוה אלהיכם את-גדלו את-ידו החזקה וידעו
 הנטויה : ואת-אתתיו ואת-מעשיו אשר עשה בתוך
 מצרים לפרעה מלך-מצרים ולכל-ארצו : ואשר עשה
 לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו אשר הציף את-מי ים-
 סוף על-פניהם ברדפם אחריכם ויאבדם יהוה עד היום
 הזה : ואשר עשה לכם במדבר עד-באכם עד-המקום
 הזה : ואשר עשה לדתו ולאבירם בני אליאב בן-ראובן
 אשר פצתה הארץ את-פיה ותבלעם ואת-בתיהם ואת-
 אהליהם ואת כל-הינקום אשר כנגליהם בקרב כל-
 ישראל : כי עיניכם הוראת את כל-מעשה יהוה הגדל
 אשר עשה : ושמרתם את-כל-המצוה אשר אנכי מצוה
 היום למען תחזקו ובאתם וירשתם את-הארץ אשר
 אתם עברים שמה לרשתה : ולמען תאריכו ימים על-
 האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם ולזרעם
 ארץ זבת חלב ודבש :

ואחר כך יסיים בפסוקים אלו בפרשת האזינו

ראו | עתה כי אני הוה ואין אלהים עמדי אני
 אמית ואחידה מחצתי ואני ארפא ואין מידי
 מציל : כי-אשא אל-שמים ידי ואמרתני חי אנכי לעלם :
 שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה | אחד : וידעת היום
 ודגשבות אל-לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל
 ועל-הארץ מתחת אין עוד :

נביאים

ישעיה סימן ו

בשנת-מות המלך עזיהו ואראה את-אדני ישב על-
 כסא רם ונשא ושוליו מלאים את-ההיכל :
 שרפים עמדים ממעל לו שש כנפים שש כנפים לאחד
 בשתים

בשתיים | יכסרה פניו ובשתיים יכסרה רגליו ובשתיים
 יעופף : וקרא זה אל-זה ואמר קדוש | קדוש קדוש
 יהוה צבאות מלא כל-הארץ כבודו : וינעו אמורת
 הספים מקול הקורא והבית ימלא עשן : ואמר אוי-
 לי כי-נדמיתי כי איש טמא-שפתים אנכי וברתוך עם-
 טמא שפתים אנכי ישב כי את-המלך יהוה צבאות
 ראו עיני : ויעף אלי אחד מן-השולפים ובידו רצפה
 במלקחים לקח מעל המזבח : וינע על-פי ויאמר הנה
 נגע זה על-שפתיך וסר עונך וחטאתך תכפר :

ואחר כך ביחזקאל סימן א'

ויהי | בשלשים שנה ברביעי בחמשה לחדש ואני
 בתוך-הגולה על-נהר כבר נפתחו השמים
 ואראה מראות אלהים : בחמשה לחדש היא השנה
 החמישית לגלות המלך יויכין : הנה היה דבר-יהוה
 אלי-יחזקאל בן-בוזי הכהן בארץ פשדים על-נהר כבר
 ותהי עליו שם יר-יהוה : וארא והנה רוח סערה באה
 מן-הצפון ענן | גדול ואש מתלקחת ונגה לו סביב
 ומתוכה פעין החשמל מתוך האש : ומתוכה דמות
 ארבע חיות וזה מראיהן דמות אדם להנה : וארבעה
 פנים לאחת וארבע כנפים לאחת להם : ורגליהם רגל
 ישרה וכף רגליהם ככף רגל עגל ונצצים פעין נחשת
 קלל : וירי אדם מתחת כנפיהם על ארבעת רבעיהם
 ופניהם וכנפיהם לארבעתם : חכרת אשה אל-אחותה
 כנפיהם לא-יסבו בלכתן איש אל-עבר פניו ילכו :
 ודמות פניהם פני אדם ופני אריה אל-הימין לארבעתם
 ופני-שור מהשמאול לארבעתן ופני-נשר לארבעתן :
 ופניהם וכנפיהם פרדות מלמעלה לאיש שתיים חכרות
 איש ושתיים מכסורת את גויותיהנה : ואיש אל-עבר
 פניו ילכו אל-אשר יהיה-שמה הרוח ללכת ילכו לא

יסבו

יִסְבוּ בְּלִכְתָּן : וְדַמוֹת הַחַיּוֹת מֵרְאִיָּהֶם פְּנֵי־אֱלֹהִים
 בְּעֵרוֹת כְּמֵרְאָה הַלְפִידִם הִיא מִתְהַלֶּכֶת בֵּין הַחַיּוֹת
 וְנִגְהָ לְאֵשׁ וּמִן־הָאֵשׁ יוֹצֵא בְדֶק : וְהַחַיּוֹת רְצוּצָה וְשׁוֹב
 כְּמֵרְאָה הַבּוֹק : וְאֵרָא הַחַיּוֹת וְהַנְּהָ אֹפֶן אֶחָד בְּאֶרֶץ
 אֶצֶל הַחַיּוֹת לְאַרְבַּעַת פָּנָיו : מֵרְאָה הָאֹפָנִים וּמַעֲשֵׂיהֶם
 כְּעֵין תְּרִשִׁישׁ וְדַמוֹת אֶחָד לְאַרְבַּעַתָּן וּמֵרְאִיָּהֶם וּמַעֲשֵׂיהֶם
 כְּאֲשֶׁר יִהְיֶה הָאֹפֶן בְּתוֹךְ הָאֹפֶן : עַל־אַרְבַּעַת רַבְעֵיהֶן
 בְּלִכְתָּם יִלְכוּ לֹא יִסְבוּ בְּלִכְתָּן : וְנִבְיָהֶן וְנִגְהָ לָהֶם וּרְאָה
 לָהֶם וְנִבּוֹתָם מְלֹאוֹת עֵינַיִם סָבִיב לְאַרְבַּעַתָּן : וּבְלִכְתָּ
 הַחַיּוֹת יִלְכוּ הָאֹפָנִים אֶצְלָם וּבְהַנְשֵׂא הַחַיּוֹת מֵעַל
 הָאֶרֶץ יִנְשְׂאוּ הָאֹפָנִים : עַל אֲשֶׁר יִהְיֶה־שֵׁם הַרוּחַ לְלִכְתָּ
 יִלְכוּ שְׂמָה הַרוּחַ לְלִכְתָּ וְהָאֹפָנִים יִנְשְׂאוּ לְעַמְתָּם כִּי
 רוּחַ הַחַיּוֹת בְּאֹפָנִים : בְּלִכְתָּם יִלְכוּ וּבְעַמְדָם יַעֲמִדוּ
 וּבְהַנְשֵׂאִם מֵעַל הָאֶרֶץ יִנְשְׂאוּ הָאֹפָנִים לְעַמְתָּם כִּי רוּחַ
 הַחַיּוֹת בְּאֹפָנִים : וְדַמוֹת עַל־רֵאשֵׁי הַחַיּוֹת רִקִּיעַ כְּעֵין
 הַקֶּבֶת הַנּוֹרָא גִטּוּי עַל־רֵאשֵׁיהֶם מִלְמַעְלָה : וְתַחַת
 הַרְקִיעַ כְּנִפְיָהֶם יִשְׁרוֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחוֹתָהּ לְאִישׁ שְׁתֵּי־
 מַכְסוֹת לְהִנָּה וּלְאִישׁ שְׁתֵּי־מַכְסוֹת לְהַנְּה אֶת גּוּיֹתֵיהֶם :
 וְאֲשַׁמַּע אֶת־קוֹל כְּנִפְיָהֶם כְּקוֹל מַיִם רַבִּים כְּקוֹל־שֶׁדִי
 בְּלִכְתָּם קוֹל הַמְּלָה כְּקוֹל מַחְנֶה בְּעַמְדָם תְּרַפִּינָה
 כְּנִפְיָהֶן : וַיְהִי־קוֹל מֵעַל הַרְקִיעַ אֲשֶׁר עַל־רֵאשֵׁים
 בְּעַמְדָם תְּרַפִּינָה כְּנִפְיָהֶן : וּמִמַּעַל לְרִקִּיעַ אֲשֶׁר עַל־
 רֵאשֵׁים כְּמֵרְאָה אֶבֶן־סַפִּיר דַּמוֹת כֶּסֶף וְעַל דַּמוֹת
 הַכֶּסֶף דַּמוֹת כְּמֵרְאָה אָדָם עָלָיו מִלְמַעְלָה : וְאֵרָא
 כְּעֵין חֲשֵׁמֶל כְּמֵרְאָה־אֱלֹהִים בֵּית־לָהּ סָבִיב מֵמֵרְאָה
 מִתְּנָיו וּלְמַעְלָה וּמֵמֵרְאָה מִתְּנָיו וּלְמַטָּה רֵאשֵׁיתִי
 כְּמֵרְאָה־אֱלֹהִים וְנִגְהָ לּוֹ סָבִיב : כְּמֵרְאָה הַקִּשְׁת׃ אֲשֶׁר
 יְהִיָּה כְּעֵין בַּיּוֹם הַנֶּשֶׁם בֵּן מֵרְאָה הַנִּגְהָ סָבִיב הִוא
 מֵרְאָה דַּמוֹת כְּבוֹד־יְהוָה וְאֵרָאָה וְאֶפְלָ עַל־פְּנֵי

וּאֲשַׁמַּע

וַאֲשַׁמַע קוֹל מְדַבֵּר : וַתִּשְׁאַנֵּי רוּחַ וַאֲשַׁמַע אַחֲרַי קוֹל
בַּעַשׂ גָּדוֹל בָּרוּךְ כְּבוֹד־יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ :

ואחר כך בחבקות סימן ב'

יְהוָה כְּהִיכַל קָדְשׁוֹ הֵם סַפְּנָיו כָּל־הָאָרֶץ : תַּפְלָה
בְּחִבְקוֹק הַנְּבִיא עַל שְׁנֵינֹת : יְהוָה שָׁמַעְתִּי
שְׁמִעַךְ יִרְאַתִּי יְהוָה פָּעַלְךָ בְּקֶרֶב שָׁנִים חִיִּהוּ בְּקֶרֶב
שָׁנִים תוֹדִיעַ בְּרַגְזוֹ רַחֵם תִּזְכֹּר : אֱלֹהֵי מִתִּימָן יָבֹוא וְקָדוֹשׁ
מִהַר־פָּאָרָן סֵלָה כִּסֵּה שָׁמַיִם הוֹדוּ וַתִּחַלְתֶּנוּ מִלֵּאָה
הָאָרֶץ : וְנִגְהַה כִּי־אֹזֵר תִּהְיֶה בְּרַגְלֵי מִידוֹ לֹו וְשֵׁם חֲבִיּוֹן
עָזוֹ : לִפְנֵי יָדְךָ דָּבָר וַיֵּצֵא רֶשֶׁף לְרַגְלָיו : עַמֵּד וַיִּמְדַּד
אֶרֶץ רָאָה וַיִּתֵּר גּוֹיִם וַיִּתְּפָצְצוּ הָרָרִי־עַד שָׁחוּ גִבְעוֹת
עוֹלָם הִלִּיכוֹת עוֹלָם לֹו : תַּחַת אֲנֹן רִאִיתִי אֶהְלֵי כּוֹשֵׁן
יִרְגָּזוּן יִרְעוֹת אֶרֶץ מִדְּיָן : הַבְּנֵהָרִים חָרָה יְהוָה אִם־
בְּנֵהָרִים אִפְּךָ אִם־בָּיִם עִבְרַתְךָ כִּי תִרְכַּב עַל־סוּסֶיךָ
מִרְכַּבְתֶּיךָ יִשׁוּעָה : עֲרִיָה תַעֲזֹר קִשְׁתְּךָ שְׁבַעוֹת מִטּוֹר
אֲמַר סֵלָה נִהְרוֹת תִּבְקַע־אֶרֶץ : רִאֹף יַחֲלוּ הָרִים זֶלֶם
מִיָּם עֵבֶר נָתַן תְּהוֹם קוֹלוֹ רוּם יִדְיָהוּ נִשְׂאָ : שֶׁמֶשׁ יִרַח
עַמֵּד וְזָבְלָה לִּיאֹזֵר חֲצִיָּה יִהְלֵכוּ לְנִגְהַה בְּרַק חֲנִיתְךָ :
בּוֹעִם תִּצְעַד־אֶרֶץ בְּאֵף תִּדּוֹשׁ גּוֹיִם : יֵצֵאת לִישַׁע
עַמְּךָ לִישַׁע אֶת־מִשִּׁיחְךָ מִחֲצַת רֹאשׁ מִבֵּית רֶשַׁע
עֲרוֹרַת יָסוּד עַד־צוּאֵר סֵלָה : נִקְבַת בְּמַטְיוֹ רֹאשׁ פְּרָזוֹ
יִסְעֲרוּ לְהַפִּיצֵנִי עֲלִיצַתְם כְּמוֹ־לֹאֲכֹל עֵנִי בַמִּסְתָּר :
דְּרַכַת בָּיִם סוּסֶיךָ חֲמֹר מִיָּם רַבִּים : שָׁמַעְתִּי וַתִּרְגַּז
בְּטַנִּי לְקוֹל צִלְלוֹ שִׁפְתֵי יָבֹוא רִקַּב בְּעַצְמִי וַתַּחַתִּי אֲרָגוּ
אֲשֶׁר אֲנוּחַ לְיוֹם צָרָה לַעֲלוֹת לַעַם יְגוּדְנֹו : פִּי־תֹאנֶה
לֹא־תִפְרָח וְאִין יָבוּל בְּגַפְנֵי־כַחַשׁ מַעֲשֵׂה־זִוִּית
וְשִׁדְמוֹת לֹא־עָשָׂה אֲכַל גִּזֹּר מִמְּכַלְהָ צֹאן וְאִין בְּקָר
בְּרַפְתִּים : וְאִנִּי בִיהוּה אַעֲלֶזְוָה אֲנִי־לָהּ כְּאֵלֵהִי יִשְׁעִי :
יְהוָה אֲדַנִּי חִילִי וַיִּשֶׁם רַגְלִי כְּאֵילוֹת וְעַל־כַּמּוֹתֵי יִדְרִיכֵנִי

למנצח

למנצח בנגינותי :

והאר כך ככתובים תהלים באלו הסימנים • ט' על מות לבן • י"ח לעבד ה' לדוד •
 וי"ט השמים מספרים כבוד אל • וכ"ד לדוד מזמור לה' • זכ"ט מזמור לדוד
 הכו לה' • ול"ג רננו לדיקים בה' • זס"ח למנצח לדוד מזמור שיר • זכ"ב מזמור שיר
 ליוס השבת • זכ"ג ה' מלך גאות • זכ"ה לכו נרננה לה' • זכ"ו שירו לה' שיר חדש •
 זכ"ז ה' מלך תגל ההרץ • זכ"ח מזמור שירו לה' • זכ"ט ה' מלך יתנו עמים • זק'
 מזמור לחודה הריעו • זק"ד ברכי נפשי את ה' • זק"ז הודו לה' כי טוב • זקי"ג
 הללויה הללו עבדי ה' • זקל"ו הודו לה' כי טוב • זקל"ט למנצח לדוד מזמור ה' •
 זקמ"ה תהלה לדוד הרוממך • זקמ"ז הללויה הללי נפשי • זקמ"ז הללויה כי טוב
 זמרה • זקמ"ח הללויה הללו את ה' • זקמ"ט הללויה שירו לה' • זק"ן הללויה הללו
 אל בקדשו • זהס כ"ו מזמורים הנקראים מהללי יה • והס יש שסות אחר כך יקרא
 במעניות דהיוב סימן ל"ח עד סימן מ"ב :

ואח"כ בדברי הימים א' סימן כ"ט

וַיְבָרֶךְ דָּוִד אֶת־יְהוָה לְעֵינָיו כָּל־הַקְּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִד
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבֵינוּ מֵעוֹלָם
 וְעַד־עוֹלָם : קָדַךְ יְהוָה הַגְּדִלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת
 וְהַנְּצִיחַ וְהַהוֹד כִּי־כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ קָדַךְ יְהוָה הַמַּמְלָכָה
 וְהַמְתַּנְשֵׂא לְכָל לְרֹאשׁ : וְהַעֲשֵׂר וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ
 וְאַתָּה מוֹשֵׁר בְּכָל וּבִידָךְ כַּח וּגְבוּרָה וּבִידָךְ לַגְּדִל
 וְלַחֲזֹק לְכָל : וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ קָדַךְ וּמְהַלְלִים
 לְשֵׁם תְּפָאֶרְתֶּךָ :

ואחר כך ילמוד פתיחת אליהו כנוצר בסוף האדרות •
 ואחר כך בזוהר פ' בשלח דף נ"ז ע"ב וזה לשונו •

מרכבות פרעה וחילו ירה בים • רבי יצחק פתח לקול תתו המון מים בשמים
 ויעלה נשיהים מקצה ההרץ ברקים למטר עשה ויולא רוח מאולרותיו הא
 תנין שבעה רקיעין עבד קב"ה ובכל רקיעה ורקיעה כוכבין קביעין ורהטין בכל
 רקיעה ורקיעה ולעילא מכלהו ערבות וכל רקיעה ורקיעה בהלכו מאתן שנין
 ורומיה חמש מאה שנין וזין רקיעה ורקיעה חמש מאה שנין והאי ערבות הלכו
 בהורכיה אלך וחמש מאה שנין ופותייה הלף וחמש מאה שנין ומזינא דיליה נהרין
 כל אינו רקיעין והא תנין לעילא מערבות רקיע דחיות • פרסות דחיות קדישין
 ורומהון ככולהו לעילא מנהון קרקולין דחיות ככולהו • סוקי דחיות ככולהו ארכובין
 דחיות ככולהו ירכין דחיות ככולהו • עגבי דחיות ככולהו וגופא דחיות ככולהו •
 גדפייהו ככולהו • וכו' ארייהו ככולהו ראשי דחיות ככולהו • מאי ככולהו כקבלי
 כולהו • וכל שייפא ושייפא דחיות לקבל שבעה תהומין • ולקבל שבעה היכלין •
 ולקבל מארעא לרקיעה ולקבל מרקיעה לרקיעה ושיעורא דכולהו ורומהון עשרין
 וחמשה אלפיין חולקין משיעורא דקב"ה כמה דהוקימנא • ועוד רקיעא חד אית לעילא
 מן קרני דחיות דכתיב ודמות על ראשי החיה רקיע • מלרע כמה רתיכין בימינא
 ושמאלא

ושמאלה מתחות ימא שראן כולהו-נוני ימא ושטאן אכתנפו בזיוהון הרבע נחתון
 בדרגייס וכולהו רתיכין אקרון בשמאן מתחות אלין חולין ושאטיין אינון זעירין
 דרגין על דרגין דכתיב זה הים גדול ורחב ידים שם רמז והין מספר חיות קטנות
 עס גדולות והא חוקימנא מלי מסטר שמאלה תתאה קומיטא סטרא אחרת והחידן
 מאינון דלעילא ונחתו לאתברא מחילא תקיפא קדישא כמה דחוקימנא מרכבות
 פרעה וחילו תומר :

ובזהר פרשת בראשית דף ב"ב ע"ב וז"ל :

פתח עוד רבי שמעון ואמר ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי וגו' אמר
 חברייה שמעו מלין עתיקין דבעינא לגלאה בתר דאתייהב רשו עלאה למימר
 מאי ניהו דהמר ראו עתה כי אני אני הוא אלא דה הוא עלאה על כל עלאין ההוא
 דאתקרי עלת העלות . עלת מאלין עלות דלא יעביד חד מאלין עלות שום עובדא
 עד דנטיל רשות מההוא דעליה כמה דחוקימנא לעילא בנעשה אדם נעשה ודאי על
 תדין אתמר דהמר דא לכהוא דלעילא מניה נעשה ולא עביד מדעם . הלא ברשו
 זאמירה מההוא דלעילא מניה . וההוא דלעילא מניה לא עביד מדעם עד דנטיל
 עשה מחבריה . אבל ההוא דאתקרי עלת על כל עלות דלית לעילא מניה ולא לתתא
 שיה ליה כמה דאת אמר והל מי תדמיוני והאיה יאמר קדוש . אמר ראו עתה כי אני
 אני הוא והין אלהים עמדי דנטיל עשה מניה כנוונה דההוא דהמר ויאמר אלהים
 נעשה אדם . קמו בלהו חברייה והמרו רבי הב לנה רשו למללא בהאי אתר אמרו
 והא לא חוקמת לעילא דעילת העלות אמר לכת"ר נעשה אדם . אמר לון הוי
 שמעין אודניכו מה דפומכון ממללן והא לא אמרית לכון השתא דהית דאתקרי עלת
 העלות ולא איהו ההוא דאתקרי עלת על כל עלות דלעילת על כל עלות לית ליה
 תניינא דנטיל עשה מניה דהיה יחיד קדם כלא ולית ליה שותפא ובגין דה אמר ראו
 עתה כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי דנטיל עשה מניה דלא אית ליה תניינא ולא
 שותפא ולא חושבנא דהית אחר בשתוף כגון דכר ונוקבא ואתמר בהון כי אחד
 קראתיו אבל איהו חד בלא חושבנא ובלא שתוף . ובגין דה אמר והין אלהים עמדי
 קמו בלהו ואשתטחו קמיה . והמרו זכאה ברבנא דמאריה אסתכס עמיה לגלאה
 רזין עמירין דלא הוי מתגליין למלאכיה קדישיה אמר לון חברייה אית לן להשלמא
 קרא דכמה רזין עמירין אית בהאי קרא אני אמית ואחיה וגומר אני אמית ואחיה
 ב'ספירן . ואחיה מסטרא דימינא חיי ומסטרא דשמאלא מותא . ואי לא אסתכמן
 תרוייהו בעמודא דהמלעיתא לא אסתקיים דינא דהינון במוסב תלתא כחדא ולומנין
 אסתכמו תלתא למעבד דינא וייתי י"ד (ימינא) דהיהו פשוטה לקבל שבס דהיהו
 יהו"ה י"ד ה"ה ו"ה ה"ה שכינתא דאתקרי יד ימין מסטרא דחסד . י"ד שמאל
 מסטרא דגבורה י"ה יהו"ה מסטרא דעמודא דהמלעיתא כד ב"ת בתיובתא דהאי
 יד שזיב ליה מן דינא . אבל כד דן עלת על כל העלות אתמר ביה זאין מידי מציל .
 ועוד תלת זמנין אתמר בהאי קרא אני אני אני דהית בהון ה'א' ה'י' דאתרמיזו
 ביו"ד ה'י' וה'י' ה'י' . יו"ד ה"ה ו"ה ה"ה ה"ה ה"ה בהון ג' ווין ו' ו' ואחיה ואני זאין
 דאתרמיזו באלין שמאן ועם כל דא דהאי קרא הא חוקמוס חברייה לגבי אלהים
 אחרים כמה דאת אמר ראו עתה כי אני אני הוא דא קב"ה ושכינתיה דאתמר בהו
 אני וה'י' . ואין אלהים עמדי דא סמ"ל ונח"ש . אני אמית ואחיה אני אמית
 בשכינתי למאן דהיהו חייב . ואני אחיה בה למאן דהיהו זכאי . ואין מידי מציל
 דא י"ד יהו"ה דהיהו יהו"ה יו"ד ה"ה ו"ה ה"ה . ואיהו כו"ו כו"ו כו"ו וכלא
 קשוט . אבל מה דאתמר לעילא עלת עלאה דהיהו עלת כל כל העלות והאי רזא
 לא אתמסר לכל חכימא ונביאה . ע"כ :

ואם

ואם יש שהות יקרא בספר יצירה וגם בספרא דלכישותא ששם נעלמים רוץ
 עלאין - ושם כפ' ב' רמוזים סוד י"ג מדות דרחמי ה' ה' אל רחום ומנוח
 מהמר המתחיל מקמי פתחא דאודכין וכו' עד בהוא מולא דכלא כנדין י"ג משיחין
 דאפרסמונא דכיא וכו' ודקריאת סודותיהן מעורר המדות עליונות לכפר עליו:
 ונכון לומר ספר תהלים כלו קודם שילך לישן ויש אומרים אותו עם הסליחות
 ועם פומון יה היום זכור היום הלא הוא בפזמונים אחר מוסף - וגם יהי
 רנון - הכל כאשר לכל כמו בסדר ליל הושענא רבא כדי שזכות שבעה כורתיה ברית
 יגן בעדנו ביום הדין וגורא - ויש בזה סוד גדול כידוע ליודעיהן :
 ומי שאינו יכול לישכ כל הלילה בבית הכנסת ילך לביתו לשלום :

וכשיצא מבית הכנסת אומר ה' נחמי וכו' .
פזמונים שיש נוהגים לומר בערבית

שטר ערי בערים וקנין . לשדס מהרת הפנין . ויהיה יי לדין : אני
 בחשבי מרחוק . בכיתי לבדי חק . עת לבבות יענת לשחוקי :
 נפלה עלי חרה . בזכרי יום הקפדה . פחד קראני ורעה : יען
 בשרירות לבבי . דאנתי במחשבי . כי איך אעלה אל אבי . הנשמה
 לך והגוף פעלך : שור למי רב זדונהו . ויום יבקש עונהו . וחשב עם
 קונהו : ליום לא ישא פני שר . בהתנגש למוסר . הנפש עם הבשר :
 משפטיהם ודיניהם . עד האל אדניהם . יבא דבר שניהם : הנפש
 תמהר תשובה . אין עלי חטאת בתובה . צדקה נפשה משובה :
 הנשמה הרפני ועובני . הלריב תציבני . הודיעני על מה תרובני :
 קדושי לא אהבני . כי במסגר הביאני . במחשבים הושובני : מנה
 גוף טורחת . ומנבלה סורחת . אנכי בורחת : גלאתי מאד כלכל .
 כי הגוף הנזבל . השיאני ואזכר : הנשמה בכל חטא יתגרע . ואותי
 לבך קולע . לא תשיב ידו מבלע : העצני הניאני . ולשחת קראני .
 אך עתה הלאני : בכל תאוה הוא נאסר . וממאכל ומשקה לא
 סר ובטן רשעים תחסר : יגוף לטמא עצמו . יען כי הוא בשמו .
 נבל הוא ונבלה עמו : הנשמה יצורני פותע . והוא בתחו מלחע .
 והייתי בעיניו כמתעתע : הן חטאו לא יספר . לכן יוכלם ויוחפר .
 כדרי רשעתו במספר : ומפני אל תפרע . ומוסר גו אל תגרע . פי
 כלו חנה ומרע : דבר הגוף להושע . חדר מפני והשע . אך
 אני בלי פשע . הן באבן מעטפות . אני מלא בח וקלסות .
 ומדו יכלתי עשורת : הנשמה גם אני נשכר שכול . דומה לעץ
 האשכול . אשר לא יצליח לפר : בלי נפש אחשב . בבית
 מבדי יושב . ואין עונה ואין קשב : יען אשבים ואמיש . משלך

כְּמוֹ חֲקֵמִישׁ • מִמְקוֹמוֹ לֹא יָמִישׁ : רֵאָה הַפְּקוּדָה כְּלָה • עַל
נַפְשׁוֹ וּמַעַלְלָהּ • שְׁלֹמוֹ קָה מַפְעֵלָה : וְשָׂא נַפְשׁוֹ מְרִיד • וְאֶכְרִי
אֶת פְּרִיד • וְשִׁלְמִי אֶת נְשִׁיךְ : לְכָל בַּעַל לֹא צִמְאֵתִי • אֲבָל אֲנִי בְךָ
גִדְמֵתִי • אֵיךְ תֹּאמְרִי לֹא נִטְמָאֵתִי : הַנְּשֵׁמָה מִחֲשֻׁבוֹתֶיךָ הִבִּינוּ •
וַיְרִיד הַכִּינּוֹ • וְנִחְנוּ מִה כִּי פִקִּינוּ : אֲמֵלִים אֲשֶׁר לִנְשׁוֹ יִצְדָק
לֹא פָנְשׁוּ • אַחַד בְּאַחַד יִנְשׁוּ : לֵב הַזֶּרֶשׁ וּמַעֲבָדָיו • יַחֲבִיר שְׁנֵיהֶם
עֲרִיו • וּבְעָרוֹ שְׁנֵיהֶם יַחֲדָיו : קָל קָל עֲזָנָם יוֹסֵר • וְלֹא אֶכְבֵּד
הַמוֹסֵר בְּשָׁנָם הוּא בָּשָׂר : יַחֲדֵי שְׁרִירוֹת יַחֲמוֹד • אִם כִּפְעֵלֵי
תָּמוֹד • יִי מִי יַעֲמֵד : חֲשׂוֹךְ וְעַם אֵימָתֶךָ • וְאֵל תִּיֹסֵר בַּחֲמָתֶךָ •
וַיִּנְפֹּשׁ בֶּן אֲמָתֶךָ : קָרַב נָחַל לְהַרְוִיחָנִי • וַיּוֹם לְרִין תִּקְחָנִי • אֵל
בְּאִפֶּךָ תּוֹכִיחָנִי :

כִּפּוֹר לְעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל אֲרִיר בְּשִׁיחִי וְאֶהְיֶמָה • וְנַפְשִׁי בְּכַפִּי אֲשִׁימָה •
קוֹלִי אֵל אֱלֹהִים אֲרִימָה • יִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל : כִּפּוֹר נִזְאוֹר
זוֹפִיעַ לַיִּשְׂרָאֵל כֹּר עֲקוֹב • וּבָשָׂם קִרְאִיו יִקוֹב • מִנִּיד הַבְּרִיו לִיעֲקֹב •
חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לַיִּשְׂרָאֵל : כִּפּוֹר יַחֲדֵי הַצִּילָהוּ מִכָּל מַגְרוֹתָיו •
וַיּוֹם בָּא לְסַפֵּר קוֹרוֹתָיו • נִחְמָדוּ מִכָּל צְרוֹתָיו • פָּדָה אֱלֹהִים אֶת
יִשְׂרָאֵל : כִּפּוֹר יוֹם לְבִי אֲשַׁפּוֹךְ וְעֵינַי אֲשַׁא וְאֶזְכֹּר חֲסֵדִי יִי •
כִּפּוֹר כֹּר אֲשֶׁר נִמְלָנוּ יִי • וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל : כִּפּוֹר סִתְרִי
וּמְנִינִי אַתָּה מִלְּפָנַי • הַלְּבָן חֲטָאִים אֲרַמִּים בְּשָׁנִים • לְמוֹכִיר
לְפָנֶיךָ אַחֲבַת קִדְמוֹנִים • זְכָרוֹן לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל : כִּפּוֹר פּוֹדָה
וּמִצִּיל אֵל מִי אֲדַמֶּךָ • לְהַקְשִׁיב תְּפִלָּתִי אֲשַׁאֵל מִמֶּךָ • בְּעַמְדִי
לְפָנֶיךָ וְקִרְאִי לְעַמֶּךָ • הַסִּכְרָת וְשָׁמַע יִשְׂרָאֵל : כִּפּוֹר בְּרוּךְ אַתָּה
יִי לְמַדְנִי • וַיּוֹם אֲשֶׁר חֲטָאִי יַעֲדֵנִי • חֲכָדֶךָ יִי יִסְעֵדְנִי • וְסַלַּחַת
לְחַטָּאת עֲבָדֶךָ וְעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל : כִּפּוֹר נִחַן לְקִרְא לְבָנֶךָ גִּידֵר
פָּרֶץ • כִּיּוֹם פְּרִירוֹ וְעֵלָה מִן הָאָרֶץ • בְּתַתֶּךָ מִפְתִּים בְּשָׁמַיִם
וּבְאָרֶץ • עַל אֲזוֹרֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : כִּפּוֹר סִבְרוֹ אַחֲבָתָנִי מִאֲזוֹ
גִּדְבָה • נִתְתָּנִי בְּצִמַח הַשָּׂדֶה רִבְבָה • בְּמָה אֶקְדֵּם יִי עַל כָּל
הַטּוֹבָה • אֲשֶׁר עָשָׂה יִי לַיִּשְׂרָאֵל : כִּפּוֹר וּמִתִּי שֶׁה אֲזַכֵּר תִּבְקֹשׁ
וְתִדְרוֹשׁ • וְתִשְׁמֵד אֲזַיֵּב עַל גְּבִי יַחֲרוֹשׁ • קָמָה שְׁכַחְתָּנִי וְאַתָּה
קָדוֹשׁ • יוֹשֵׁב תְּהַלּוֹת יִשְׂרָאֵל : כִּפּוֹר לֹא לִשְׁמֶךָ תִּשְׁיֵב לִזְבֹּשִׁי
תִּשְׁבֵּץ • וְתַחֲיֵשׁ גְּאֻלָּה לְמִשְׁפַּחוֹת יַעֲבֵץ • וְאֵל הַר קִדְשֶׁךָ תִּקְבֵּץ •
כִּי אֵלֹהֵי שְׁכֵטֵי יִשְׂרָאֵל : כִּפּוֹר יָבֵא גְמוֹל אֱלֹהִים וַיּוֹשִׁיעֵנו •
וּבְתֵר נִחַלְתוֹ יִשְׁעֵנו • וַיִּמְחַרָה כְּעַב פִּשְׁעֵנו • וְנִסְלַח לְכָל עֲדַת